

straat en Abraham van Rotterdam, koopman in Engelsch en ander aardewerk aan de Wijnhaven. Als provisioneel secretaris trad op Toussijn Woordhouder.

Van deze raadsleden weigerden Jan Messchert en Cornelis van Stolk zitting te nemen. Zij aanvaardden eindelijk hun post onder protest en wilden dit in de notulen vermeld zien; dit stond de vergadering echter niet toe. De meesten der nieuwgekozenen behoorden tot den handelsstand. Dat zij over het algemeen zeer gematigd gezind waren, zal uit het verdere verhaal blijken. Over den burger Hartog, die, na het vertrek van Pieter Paulus met Jacob Reepmaker, Herman Forsten en Jan Daniël Huichelbosch van Liender als gedeputeerden ter dagvaart naar den Haag, één van de voornaamste personen in den Raad was, geeft een tijdgenoot de volgende karakterschets: „Hoe gelukkig dat deesen burger Fransch verstaat en daardoor alle departementelighed als den ouden mensch heeft afgeschud. Maar als wethouder van Rotterdam geleek hij zeer naar een oude ge-laarsde dame op een theesalet, die veel babbeld en wauweld en door de hooge jaaren en slijmkwaal slegte grove kousen breyd, om evenwel de familie te plysieren”¹⁾). Blijkbaar beschouwde dus de schrijver Paulus Hartog als een oud wijf. Van de andere wethouders en raadsleden is het mij niet gelukt iets bijzonders te ontdekken.

De nieuw verkozen raadsleden werden door eene commissie uit de burgerij, terwijl de driekleurige vlag (Fransche?) op den toren der Groote kerk wapperde, onder het spelen en luiden der klokken naar het stadhuis geleid, waar zij hunne functies aanvaardden. Het eerste besluit was dat er zich steeds een bode voor de deur der raadkamer moest ophouden en dat niemand zonder kloppen mocht binnenkomen.

Nauwelijks had het nieuwe stadsbestuur zich in de zaal der oude vroedschap geïnstalleerd of kolonel Spiering, bevelhebber van het hier in garnizoen liggende regiment Calmette, verscheen en vroeg of hij met zijn corps moest vertrekken of dat hij in de stad kon blijven. Men besloot hem

1) Navorscher 1882, blz. 260. Vermoedelijk zijn na slijmkwaal enkele woorden uitgevallen.